

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Marek Tyciński
Protokolant:	Stażysta Dawid Muraszewski

przy udziale przedstawiciela Pierwszego Urzędu Skarbowego w T. – Michaliny Ostrowskiej

po rozpoznaniu w dniu 13 kwietnia 2016 r.

sprawy:

A. G. (I) ur. (...) w G. – D.

syna M. i E.

oskarżonego o to, że:

1. wbrew przepisowi art. 103 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2014 r. Nr 177, poz. 1054, z późn. zm.) będąc osobą odpowiedzialną za sprawy finansowe R. G., uporczywie nie wpłacał w terminie, tj. do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, na rachunek Pierwszego Urzędu Skarbowego w T. podatku od towarów i usług za miesiące: lipiec, sierpień oraz listopad 2014 r., przez co uszczuplił podatek od towarów i usług w łącznej kwocie 19.956,00 zł,

tj. o wykroczenie skarbowe z art. 57 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks,

2. wbrew przepisowi art. 103 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2014 r. Nr 177, poz. 1054, z późn. zm.) będąc osobą odpowiedzialną za sprawy finansowe w spółce (...). (...) z siedzibą w T., ul. (...), NIP (...), uporczywie nie wpłacał w terminie, tj. do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, na rachunek Pierwszego Urzędu Skarbowego w T. podatku od towarów i usług za miesiące: wrzesień, listopad, grudzień 2014 r., styczeń 2015 r. oraz od marca do maja 2015 r., przez co uszczuplił podatek od towarów i usług w łącznej kwocie 41.581,00 zł,

tj. o wykroczenie skarbowe z art. 57 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks,

3. wbrew przepisowi art. 99 ust. 1 i art. 103 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2014 r. Nr 177, poz. 1054, z późn. zm.) będąc osobą odpowiedzialną za sprawy finansowe w spółce (...). (...) z siedzibą w T., ul. (...), NIP (...), uchylał się od opodatkowania poprzez niezłożenie w wymaganym terminie, tj. do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, Naczelnikowi Pierwszego Urzędu Skarbowego w T., wymaganych dla ujawnienia przedmiotu i podstawy opodatkowania podatkiem od towarów i usług, deklaracji podatkowej VAT-7 za październik 2014 r., przez co uszczuplił podatek od towarów i usług w łącznej kwocie 1.390,00 zł,

tj. o wykroczenie skarbowe z art. 54 § 3 w zw. z § 1 w zw. z art. 9 § 3 kks,

4. wbrew przepisowi art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (j.t. Dz. U. 2012, poz. 361) będąc osobą odpowiedzialną za sprawy finansowe w spółce ZAKŁAD (...) SP. JAWNA R.A. (...) z siedzibą w T., ul. (...), NIP (...), działając jako płatnik w warunkach czynu ciągłego nie wpłacał w terminie, tj. do 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczki, na rachunek Pierwszego Urzędu Skarbowego w T. pobranego podatku dochodowego od osób fizycznych z tytułu zatrudnienia pracowników za miesiące: od lutego do kwietnia 2014 r. oraz od lipca do grudnia 2014 r., przez co uszczuplił podatek dochodowy od osób fizycznych w łącznej kwocie 8.386,80 zł,

tj. o wykroczenie skarbowe z art. 77 § 3 kks w zw. z § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks

orzeka:

I. uznaje oskarżonego A. G. (1) za winnego popełnienia zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów, tj. wykroczeń skarbowych z art. 57 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks, z art. 54 § 3 kks w zw. z art. 9 § 3 kks i z art. 77 § 3 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks i za to w myśl art. 50 § 1 kks wymierza oskarżonemu karę grzywny w wysokości 5.000 (pięciu tysięcy) złotych;

II. zwalnia oskarżonego od uiszczenia opłaty, a kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

A. G. (1) od wielu lat prowadzi działalność gospodarczą, od 2001 roku jako (...)A. G.. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Toruniu V Wydział Gospodarczy z dnia 8 listopada 2013 roku, sygn. akt V GU 28/13 zabezpieczono majątek prowadzonej przez oskarżonego spółki poprzez ustanowienie tymczasowego nadzorca sądowego. Nadto oskarżony jest osobą odpowiedzialną za sprawy finansowe R. G..

(dowody: bezsporne

postanowienie SR w Toruniu z dnia 8 listopada 2013 roku, sygn. akt V GU 28/13, k. 69)

Postępowanie egzekucyjne prowadzone przeciwko (...)A. G. z wniosku wierzyciela – Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w T. zostało umorzone w dniu 11 marca 2015 roku wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji.

(dowód : postanowienie Komornika Sądowego przy SR w Toruniu R. C. z dnia 11 marca 2015 roku, k. 70)

Zaległości dotyczące R. G. z tytułu podatku od towarów i usług (VAT) wynoszą odpowiednio: za miesiąc lipiec 2014 roku kwotę 15.999 zł, za miesiąc sierpień 2014 roku kwotę 2.355 zł, natomiast za miesiąc listopad 2014 roku kwotę 1.602 zł, co łącznie daje sumę 19.956 zł.

(dowód : lista zaległości w podatku VAT dot. R. G., k. 57)

Zaległości te zostały spłacone w styczniu 2016 roku.

(dowód : wyjaśnienia oskarżonego A. G. (1), k. 130v)

Oskarżony, będąc osobą odpowiedzialną za sprawy finansowe (...)A. G., nie wpłacał w terminie podatku od towarów i usług (VAT): za miesiąc wrzesień, listopad i grudzień 2014 roku powodując uszczuplenie podatku VAT w łącznej kwocie 15.298 zł oraz za styczeń 2015 roku w kwocie 1.567 zł, a także za okres od marca do maja 2015 roku w łącznej kwocie 24.716 zł. Łączna suma uszczupleń w zakresie podatku od towarów i usług za podane okresy wynosi 41.518 zł.

(dowód : lista zaległości w podatku VAT dot. Zakładu (...) Sp. jawna. R.A. G., k. 74)

Oskarżony nie złożył również w wymaganym terminie Naczelnikowi Pierwszego Urzędu Skarbowego wymaganych dla ujawnienia przedmiotu i podstawy opodatkowania podatkiem od towarów i usług, deklaracji podatkowej VAT-7 za październik 2014 roku, czym uszczuplił podatek od towarów i usług na kwotę 1.390 zł.

(dowód : lista zaległości w podatku VAT dot. (...)A. G., k. 74)

Nadto A. G. (1), działając jako płatnik nie wpłacał w terminie pobranego podatku dochodowego od osób fizycznych z tytułu zatrudnienia pracowników, przez co uszczuplił podatek dochodowy od osób fizycznych (PIT) za miesiące od lutego do kwietnia 2014 roku w łącznej kwocie 2.569, 80 zł oraz za miesiące od lipca do grudnia 2014 roku w łącznej kwocie 5.817 zł, co daje łączną sumę 8.368, 80 zł.

(dowód : lista zaległości w podatku PIT dot. (...)A. G., k. 75)

A. G. (1) nie był karany sędownie.

(dowód : informacje dot. karalności, k. 27)

A. G. (1) został oskarżony o to, że:

1. wbrew przepisowi art. 103 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2014 r. Nr 177, poz. 1054, z późn. zm.) będąc osobą odpowiedzialną za sprawy finansowe R. G., uporczywie nie wpłacał w terminie, tj. do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, na rachunek Pierwszego Urzędu Skarbowego w T. podatku od towarów i usług za miesiące: lipiec, sierpień oraz listopad 2014 r., przez co uszczuplił podatek od towarów i usług w łącznej kwocie 19.956,00 zł,

tj. o wykroczenie skarbowe z art. 57 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks,

2. wbrew przepisowi art. 103 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2014 r. Nr 177, poz. 1054, z późn. zm.) będąc osobą odpowiedzialną za sprawy finansowe w spółce (...) (...) z siedzibą w T., ul. (...), NIP (...), uporczywie nie wpłacał w terminie, tj. do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, na rachunek Pierwszego Urzędu Skarbowego w T. podatku od towarów i usług za miesiące: wrzesień, listopad, grudzień 2014 r., styczeń 2015 r. oraz od marca do maja 2015 r., przez co uszczuplił podatek od towarów i usług w łącznej kwocie 41.581,00 zł,

tj. o wykroczenie skarbowe z art. 57 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks,

3. wbrew przepisowi art. 99 ust. 1 i art. 103 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2014 r. Nr 177, poz. 1054, z późn. zm.) będąc osobą odpowiedzialną za sprawy finansowe w spółce ZAKŁAD (...) SP. JAWNA R.A. (...) z siedzibą w T., ul. (...), NIP (...), uchylał się od opodatkowania poprzez niezłożenie w wymaganym terminie, tj. do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, Naczelnikowi Pierwszego Urzędu Skarbowego w T., wymaganych dla ujawnienia przedmiotu i podstawy opodatkowania podatkiem od towarów i usług, deklaracji podatkowej VAT-7 za październik 2014 r., przez co uszczuplił podatek od towarów i usług w łącznej kwocie 1.390,00 zł,

tj. o wykroczenie skarbowe z art. 54 § 3 w zw. z § 1 w zw. z art. 9 § 3 kks,

4. wbrew przepisowi art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (j.t. Dz. U. z 2012 r. poz. 361) będąc osobą odpowiedzialną za sprawy finansowe w spółce (...) (...) z siedzibą w T., ul. (...), NIP (...), działając jako płatnik w warunkach czynu ciągłego nie wpłacał w terminie, tj. do 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczki, na rachunek Pierwszego Urzędu Skarbowego w T. pobranego podatku dochodowego od osób fizycznych z tytułu zatrudnienia pracowników za miesiące: od lutego do kwietnia 2014 r. oraz od lipca do grudnia 2014 r., przez co uszczuplił podatek dochodowy od osób fizycznych w łącznej kwocie 8.386,80 zł,

tj. o wykroczenie skarbowe z art. 77 § 3 kks w zw. z § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Zgodnie ze złożonymi przez niego wyjaśnieniami (k. 11-12, k. 17-18, k. 19-20, k. 130-130v) przyczyną opóźnień w płaceniu podatków jest kiepska kondycja finansowa prowadzonego przez niego zakładu kamieniarskiego, głównie z powodu dużej konkurencji na rynku. Z racji tego nie posiada on środków na uregulowanie świadczeń ZUS, również pracownicy otrzymują wynagrodzenie z opóźnieniem. A. G. (1) podkreślił, iż działalność gospodarcza prowadzona przez jego żonę funkcjonuje jeszcze gorzej niż powyższa spółka. Dom należący do małżonków G. będzie podlegał licytacji komorniczej. Oskarżony przyznał, iż składał wnioski o rozłożenie ciężących na nim należności wobec Urzędu Skarbowego, jednakże wszystkie zostały rozpatrzone negatywnie, obecnie ponowił wniosek w tym zakresie.

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne. A. G. (1) nie kwestionował, iż ciężą na nim liczne zobowiązania wobec Urzędu Skarbowego, jednakże starał się wytłumaczyć co jest ich przyczyną. Sąd nie miał podstaw, aby kwestionować prawdziwość tych twierdzeń.

Sąd dał wiarę wszelkim innym przeprowadzonym w sprawie dowodom z dokumentów, w szczególności w postaci dokumentacji karno-skarbowej, a także protokołów oraz danych o karalności. Dokumenty te zostały pozyskane, sporządzone i przeprowadzone zgodnie z wymogami procedury karnej, a żadna ze stron nie zakwestionowała ich rzetelności ani prawdziwości. Również Sąd nie miał podstaw aby podważyć ich wiarygodność.

Sąd zważył, co następuje:

Art. 57 § 1 kks stanowi, iż „podatnik, który uporczywie nie wpłaca w terminie podatku, podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.” Od strony podmiotowej wykroczenie to może zostać popełnione z winy umyślnej w zamiarze bezpośrednim. W kwestii pojęcia „uchyla się” wypowiedział się Sąd Najwyższy w postanowieniu z 17 kwietnia 1996 r., II KRN 204/96 (Prok.i Pr.-wkł. 1996/11/4), stwierdzając, że mieści się w nim negatywny stosunek psychiczny osoby zobowiązanej do wykonania nałożonego na nią obowiązku, który sprawia, że mimo obiektywnej możliwości jego wykonania sprawca obowiązku tego nie wypełnia, gdyż wypełnić go nie chce lub też zlekceważył obowiązek nałożony wyrokiem. Dla przyjęcia znamienia uporczywości możliwe (z uwagi na to, że podatki oprócz powtarzalnych zobowiązań mogą występować również w formie jednorazowych danin) jest interpretowanie go zarówno przez pryzmat długotrwałości występującego stanu niepłacenia regularnych należności, jak i poprzez opóźnianie, mimo np. wezwań właściwego organu, spełnienia obowiązku jednorazowego.

Z kolei w art. 77 kks spenalizowano nieodprowadzenie w terminie pobranych od podatnika (tj. osoby zatrudnionej) kwot podatku, nakazując tym samym płatnikom (tj. przedsiębiorcy) wpłacać pobrane zaliczki na podatek dochodowy w ustawowym terminie do urzędu skarbowego. Przy czym § 2 powyższego artykułu dotyczy sytuacji, kiedy kwota niewpłaconego podatku była małej wartości, natomiast § 3 penalizuje wykroczenie skarbowe, w sytuacji, gdy kwota niewpłaconego podatku nie przekracza ustawowego progu.

W art. 54 § 1 kks zakresem penalizacji zostały objęte zachowania polegające na uchylaniu się przez podatnika od opodatkowania, nie ujawnianiu właściwemu organowi przedmiotu lub podstawy opodatkowania lub nie składaniu deklaracji, przez co narażono podatek na uszczuplenie. § 3 powyższego przepisu stanowi, że jeżeli kwota podatku narażonego na uszczuplenie nie przekracza ustawowego progu, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.

Stan faktyczny niniejszej sprawy nie budził wątpliwości Sądu. Oskarżony jako osoba odpowiedzialna za sprawy finansowe swojej żony R. G. oraz (...)A. G. uszczuplił podatek od towarów i usług, a także podatek dochodowy od osób fizycznych. Wszelkie nieprawidłowości w zakresie niewpłacania należności podatkowych w przewidzianych przepisami terminach wynikają ze zgromadzonej dokumentacji karno-skarbowej i nie budzą żadnych wątpliwości, nadto sam oskarżony przyznał się do ich popełnienia.

Biorąc pod uwagę okresy, w jakim oskarżony A. G. (1) nie wpłacał podatków wskazuje, że jego zachowanie cechowała uporczywość. Okoliczności w postaci: słabej kondycji finansowej przedsiębiorstwa, jego płynności finansowej oraz fakt, iż obecnie zaległości zostały częściowo uregulowane nie wpływają negatywnie na przyjęcie odpowiedzialności oskarżonego.

W zakresie wykroczenia z art. 77 § 3 kks należało przyjąć w kwalifikacji prawnej czynu, że działał w warunkach czynu ciągłego z art. 6 § 2 kks. Oskarżony uchylając się przez dłuższy okres czasu od regularnych wpłat podatku dochodowego od osób fizycznych, działał z góry powziętym zamiarem. Ze strony oskarżonego doszło do wielokrotnego naruszania terminów wpłaty podatku dochodowego od osób fizycznych i w krótkich odstępach czasu.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonemu Sąd uznał, iż jest on szkodliwy społecznie. Na taką ocenę wpływ miało działanie oskarżonego charakteryzujące się winą umyślną oraz skutkujące narażeniem na uszczuplenie należności publicznoprawnych w postaci podatku dochodowego od osób fizycznych, a także podatku VAT.

Sąd jako okoliczność łagodzącą odpowiedzialność karną oskarżonego przyjął jego dotychczasową niekaralność sądową.

Dlatego też Sąd uznał, iż oskarżony jest winny popełnienia zarzucanych mu czynów, tj. dwóch wykroczeń skarbowych z art. 57 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks, a także wykroczenia skarbowego z art. 54 § 3 kks w zw. z § 1 w zw. z art. 9 § 3 kks oraz wykroczenia skarbowego z art. 77 § 3 kks w zw. z § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks.

Ubocznie należy dodać, iż w niniejszej sprawie nie zachodzi przesłanka powagi rzeczy osądzonej zawarta w art. 17 § 1 pkt 7 kpk, bowiem wyroki nakazowe wydane wobec skazanego w sprawach II W 26/15 oraz II W 91/14 obejmowały skazania za inne okresy niż zarzut postawiony A. G. (1) w niniejszej sprawie.

Mając na uwadze stopień zawinienia A. G. (1), społeczną szkodliwość zarzucanego mu czynu oraz uprzedni brak karalności Sąd uznał, iż kara grzywny w wysokości 5.000 zł jest karą odpowiednią.

Wymierzona oskarżonemu kara nie może uchodzić za nazbyt łagodną, zwłaszcza w odniesieniu do uprzedniej niekaralności oskarżonego. Sąd kierował się przede wszystkim chęcią, aby kara ta miała wychowawczy wpływ na oskarżonego i uświadomiła mu konieczność przestrzegania norm prawnych, oraz nieopłacalność działań niezgodnych z prawem. Orzeczona kara musiała być również odpowiednia biorąc pod uwagę łączną kwotę niewpłaconych w terminie przez oskarżonego podatków. Należy dodać, iż kara orzeczona wobec oskarżonego czyni również zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także spełni swe zadania w zakresie prewencji generalnej, polegającej na kształtowaniu w społeczeństwie postawy poszanowania prawa, a także wyraża brak społecznego przyzwolenia na ignorowanie obowiązków wynikających z ustaw podatkowych.

Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia opłaty sądowej i wydatków poniesionych w toku postępowania, wydatkami tymi obciąża Skarb Państwa na podstawie art. 624 § 1 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983, Nr 49, poz. 223 ze zm.) uznając, iż uiszczenie stosownych kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe biorąc pod uwagę jego sytuację materialną i zdrowotną.